ΣΠΟΥΔΗ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

e-spoudi

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΤΜΗΜΑΤΑ Γ΄ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 2-3-2024

ΘΕΜΑ Α1

Να αποδώσετε το περιεχόμενο των πιο κάτω ιστορικών όρων:
α) Συμφωνία της Άγκυρας (10 Ιουνίου 1930)
β) Σκωρίες
γ) Κίνημα του 1935 (Βενιζέλος)
δ) Νέα Πέλλα

Μονάδες:16

ΘΕΜΑ Α2

Να προσδιορίσετε αν το περιεχόμενο των ακολούθων προτάσεων είναι σωστό ή όχι, γράφοντας στο τετράδιό σας τη λέξη «Σωστό» ή «Λάθος» δίπλα στον αριθμό που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση:

1. Με το Σύνταγμα του 1927 καθιερώθηκε η αβασίλευτη δημοκρατία.
2. Μέχρι το 1880 οι περισσότεροι Έλληνες προσδοκούσαν μια θέση στο ελληνικό δημόσιο.
3. Ανασταλτικός παράγοντας για την πύκνωση του οδικού δικτύου στην Ελλάδα στα τέλη του 19ου αι. ήταν οι θαλάσσιες συγκοινωνίες της χώρας.
4. Η εφαρμογή των αγροτικών νόμων του 1907 προκάλεσε συγκρούσεις στην ελληνική ύπαιθρο.
5. Η Ελλάδα με τη λειτουργία της Τράπεζας της Ελλάδος αύξησε την πιστοληπτική της ικανότητα.

Μονάδες: 10

ΘΕΜΑ Β1

Να αναφερθείτε στο περιεχόμενο του όρου «Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων» και να αποτιμήσετε το ρόλο που διαδραμάτισε στην αντιμετώπιση των μικρασιατών προσφύγων.

Μονάδες:14

ΘΕΜΑ Β2

Ποιοι λόγοι οδήγησαν τους Πόντιους στον αγώνα για τη δημιουργία μιας ανεξάρτητης Ποντιακής δημοκρατίας και πώς εξελίχθηκε αυτός από τις 10 Μαρτίου 1921 έως και την κατάρρευση του μικρασιατικού μετώπου;

Μονάδες:10

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΣΠΟΥΔΗ

ΘΕΜΑ Γ1

Αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις και αντλώντας στοιχεία από τα παραθέματα του σας δίνονται, να αξιολογήσετε το βαθμό υλοποίησης των αιτημάτων της Επαναστατικής Προκήρυξης (26 Φεβρουαρίου 1905) ύστερα από τον τερματισμό της Επανάστασης στο Θέρισο.

Μονάδες: 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Η προκήρυξη της αντιπολίτευσης

«Οι υπογεγραμμένοι, αποτελούντες την ηνωμένην εν Κρήτη αντιπολίτευσιν, συνελθόντες εν Χανίοις τη 26η Φεβρουαρίου 1905, αποσκοπούντες εις την εκπλήρωσιν του Εθνικού Προγράμματος, αποφασίζομεν: α) Πρώτον και κύριον μέλημα ημών έστω η επίτευξις του από αιώνων επιδιωκόμενου σκοπού της ενώσεως της Κρήτης μετά της ελευθέρας Ελλάδος. β) Αδυνάτου αποβαίνοντος του σκοπού τούτου, θέλομεν επιδιώξει την πολιτικήν προσέγγισιν της πατρίδος μας προς την ελευθέραν Ελλάδα, μεταβαλλόμενης από διεθνούς απόψεως της σημερινής καταστάσεως. γ) Μη εκπληρουμένου μηδέ του σκοπού τούτου θέλομεν επιδιώξει την αναθεώρησιν του ημετέρου συντάγματος κατά το πρότυπο του ελληνικού, όπως απαλλαγή ο τόπος του δεσποτισμού. Του προγράμματος τούτου την πραγμάτωσιν θέλομεν επιδιώξει και δι΄ ενόπλων λαϊκών συναθροίσεων. Εν ταις ενεργείαις ημών δεν θέλομεν επιδιώξει προσωπικήν μεταβολήν, αλλ΄ επελθούσης τοιαύτης θέλομεν αποκρούσει παντί σθένει και δια των όπλων έτι πάντα μη Έλληνα κυβερνήτην».

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

[…] Οι ευρωπαϊκές αποφάσεις, στην οριστική διατύπωσή τους, κοινοποιήθηκαν στον ύπατο αρμοστή τον Ιούλιο του 1906: αναδιάρθρωση της χωροφυλακής και δημιουργία πολιτοφυλακής κάτω από την εποπτεία Ελλήνων αξιωματικών-μετά τη διαγραφή τους από τις τάξεις του ελληνικού στρατού˙ αποχώρηση των διεθνών στρατευμάτων μετά την αποκατάσταση της τάξεως˙ χορήγηση νέου δανείου 9.300.000 γαλλικών φράγκων και αναστολή –ως το 1911-της πληρωμής των τόκων του αρχικού δανείου˙ επέκταση στην Κρήτη των αρμοδιοτήτων της επιτροπής ελέγχου των οικονομικών της Ελλάδας˙ αναθεώρηση του Συντάγματος. Τέλος, στις 14 Σεπτεμβρίου, κοινοποιήθηκε επίσημα η ευρωπαϊκή απόφαση για την εκχώρηση στον Έλληνα βασιλιά του δικαιώματος να διορίζει τον ύπατο αρμοστή μετά από έγκριση των Προστατριών Δυνάμεων.

Η γνωστοποίηση των νέων αποφάσεων χαιρετίστηκε από την πανελλήνια κοινή γνώμη σαν σημαντικό βήμα προς την ολοκλήρωση της ενωτικής διαδικασίας. Η δικαίωση των προσδοκιών της κρητικής αντιπολιτεύσεως συνέπιπτε ήδη με την επιδοκιμασία των υπευθύνων κυβερνητικών οργάνων και της Αυλής της Αθήνας. […]

[Κ. Σβολόπουλος, Η Ελληνική εξωτερική πολιτική, 1900-1945, εκδόσεις Σάκκουλα, σελ.34]

ΘΕΜΑ Δ1

Αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις και τα παραθέματα, να καταγράψετε τις οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις που δρομολογήθηκαν στην Ελλάδα από την είσοδό της στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο μέχρι και τα τέλη του 1920.

Μονάδες: 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Οι πολεμικές δαπάνες της Ελλάδος ήταν πάνω από τις οικονομικές δυνατότητές της. Καλύφθηκαν με τη φορολογία, την έκδοση χαρτονομίσματος και το δανεισμό. Για να

ΑΠΟΥΣΗ

μπορέσει να διεξαγάγει τον πόλεμο, οι Σύμμαχοι άνοιξαν πίστωση για την ελληνική κυβέρνηση, μέσω της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, 12 εκατομ. στερλίνες η Αγγλία, 300 εκατομ. φράγκα η Γαλλία και 50 εκατομ. δολλάρια οι Ηνωμένες Πολιτείες. Με βάση αυτές τις πιστώσεις, που θα μπορούσαν να ληφθούν μόνο μετά το τέλος του πολέμου, η Εθνική Τράπεζα εξέδωσε τραπεζογραμμάτια που η αξία τους ανερχόταν σε 850 εκατομ. δρχ. Στην πραγματικότητα, μετά την υπογραφή της ειρήνης, η Ελλάδα δεν κατόρθωσε να χρησιμοποιήσει τις πιστώσεις αυτές, εξαιτίας της νομισματικής αστάθειας και της ταχείας υποτιμήσεως της δραχμής. Στο τέλος του 1920, το σύνολο των γαλλικών πιστώσεων, το μισό των αγγλικών και το 2/3 των αμερικάνικων παρέμειναν αχρησιμοποίητες. Τέλος, όταν επανήλθε στη χώρα ο Κωνσταντίνος το 1920, ανακλήθηκαν όλες οι πιστώσεις. Έτσι, ουσιαστικά η Ελλάδα πήρε ελάχιστη οικονομική βοήθεια από τους Συμμάχους κατά τη διάρκεια του πολέμου και βασίσθηκε κυρίως στους δικούς της πόρους.

Με το άνοιγμα των συμμαχικών πιστώσεων, που κάλυπταν την έκδοση χαρτονομίσματος μόνο θεωρητικά, πάνω από ένα δισεκατομμύριο δραχμές προστέθηκαν στην κυκλοφορία το 1918 και άλλες τόσες και περισσότερες το 1919. Αυτό είχε καταστροφικές συνέπειες, επειδή η κυβέρνηση, εξαιτίας της απουσίας των εξωτερικών πιστώσεων, ήταν αναγκασμένη να καταφύγει στην έκδοση χαρτονομίσματος, πράγμα που συνέβαλε στην εμφάνιση καλπάζοντος πληθωρισμού […]. Μετά το 1919, όμως, ο πληθωρισμός και οι πολιτικές και οικονομικές κρίσεις που ενέσκηψαν υπονόμευσαν την αξία της δραχμής και την οικονομία της χώρας γενικά. Για να αντιμετωπιστούν τα νέα οικονομικά βάρη, νέοι φόροι επιβλήθηκαν και οι παλαιοί αυξήθηκαν.

[Ι.Ε.Ε., τόμος ΙΕ, σελ. 84-85]

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Μετά την απομάκρυνση του Κωνσταντίνου από την Ελλάδα, η προσωρινή Κυβέρνηση της Θεσσαλονίκης παραιτείται και σχηματίζει στην Αθήνα νέα κυβέρνηση ο Ελευθέριος Βενιζέλος […].

Προκειμένου να λειτουργήσει η κοινοβουλευτική μηχανή και μπροστά στην αδυναμία, λόγω των πολεμικών γεγονότων, να διεξαχθούν εκλογές, ο Βενιζέλος αναβίωσε με σχετικό διάταγμα τη βουλή που είχε διαλυθεί από τον Κωνσταντίνο και που είχε προκύψει από τις εκλογές της 31 Μαΐου 1915. Υπό την κάλυψη του κοινοβουλευτικού μανδύα άρχισε τότε ένας απηνής διωγμός των αντιπάλων του Βενιζελισμού, που έλαβε διαστάσεις μιας ωμής τρομοκρατίας. Πολλοί πολιτικοί αντίπαλοι του Βενιζέλου εκτοπίστηκαν στα νησιά του Αιγαίου και την Κρήτη, ενώ κορυφαίοι αντιβενιζελικοί παραδόθηκαν στους Γάλλους (Δ. Γούναρης, Ίων Δραγούμης, Ι. Μεταξάς) οι οποίοι και τους μετέφεραν, υπό περιορισμό στην Κορσική.

[Τ. Βουρνάς, Ιστορία της Νεώτερης και Σύγχρονης Ελλάδας, Τόμος Β΄, σελ.195-196]

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ

Ο Βενιζέλος βρίσκεται πια στο ζενίθ των διπλωματικών του επιτυχιών. Δυο μέρες μετά την υπογραφή της Συνθήκης των Σεβρών δύο βασιλόφρονες αξιωματικοί, επιχειρούν να τον δολοφονήσουν στο σταθμό της Lyon στο Παρίσι αλλά τον πληγώνουν μόνο στο χέρι. Η απόπειρα είχε θλιβερό αντίκτυπο. Στην Αθήνα άνδρες της δημόσιας ασφάλειας δολοφονούν τον Ι. Δραγούμη, γνωστό για την πατριωτική του δράση.

[Απ. Βακαλόπουλος, Νέα Ελληνική Ιστορία 1204-1985, σελ. 365]

ΣΤΟΥΔΗ